

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΤΟ ΑΣΤΡΟ ΠΟΥ ΧΩΡΙΣΤΗΚΕ ΣΤΑ ΔΥΟ.

Πρό δύλιγον έβδομάδων δ' αστρονόμος και καθηγητής τοῦ πανεπιστημού τῆς. Λᾶ Πλάτα στὴν Ἀρχεντινή, εἰχε παρατηρήσει μερικά περίεγγα φαινόμενα στὸ αστρο «Νόμο Πικτόριζ», ἵνα ἀπὸ τὰ σχετικῶς τελευταῖς; ἀνακαλυφθέντας. Σύγκειρμένως τὸ ἀστρο αὐτὸν εἶχε πάρει μάτι νεφελώδη ὅφε ποιεῖ δὲν μποροῦσε νά την ἔξηγήσῃ. Ἐπειδὴ δὲ, δὲν μποροῦσε νά κάνῃ λεπτομερεῖς παρατηρήσεις μὲ τὸ δικό του τηλεσκοπού εἰδοτοῖς τέ, τὰ ἀλλοὶ ἀστεροσκοπεῖαι και ἰδω, τὰ τοῦ νοτίου ἡμισφαίριον, τὰ ὄποια και ἀρχίσαν πάρα κολυθοῦν μὲ προσοχὴ τὸ περίφερο ἀστρο.

Ἐπὶ τέλους; δὲ δ' ἀστρονόμος Γούντι καθηγητής τοῦ νοτιαφρικανικοῦ πανεπιστημού τοῦ Γιοχάνεσβούργη παρετήρησε διὰ τὸ αστρο εἶχε κοπεῖ σε δύο κομμάτια τὰ δοτια δολούντα μπομακούντων τὸ ἄπο τοῦ ἀπό τὸ ἄλλο. Ἐκτοτε δὲ τὰ ἀστεροσκοπεῖαι τῆς γῆς παρακολούθουν μὲ προσοχὴ τὸ διχοτομένο ἀστρο και ἐπλέζουν διὰ τὸ φαινόμενο αὐτὸν ς γῆν ἀφροῦν¹ νά ἔξηγηθοῦν πολλὰ ζητήματα σχετικῶς; μὲ τὴν κατασκευὴν και τὴν ὥλη τοῦ οὐρανού πάνταντος.

Πάντως δὲν ἀποκλείεται καμιά δρᾶ νά χωριστῇ και ἡ Γῆ στὸ δύο και ἔστι νά βρεθοῦμε ἔσφρακτα χωρισμένο διὰ παντὸς ἀπὸ τὴν Ἀμερική και πάσι τοῦ ἀπόσταση διεκατομμυρίων χιλιομέτρων ἀπ' αὐτήν. «Ἄς τὸ ἔχουν ς' δην τοὺς δοῖς ἔχουν συγγενεῖς στὴν Ἀμερική και περιμένουν ἐμβασμάτα νά κληρονομεῖσ.

βρήτε. «Η πλήξη και ἡ ἀηδία σας ἀκολουθοῦν παντοῦ. Ἀποξητάτε τὴν μοναξιά μαλις δωμας τὴν βρέθη, τὴν βραγήσατε και ἡ αὐτήν. Δὲν ἔχετε, μὲ δυὸ λόγια, ποῦ ν' ἀπόδεστε τὴν ἀνάγκη σας τὰς βασανίσεις. Εγώ ςτόσο θὰ σας βγάλω ἀπ' τὴν δύσκολην ἀθέτησην νὰ πάω πιο.

«Η δυνσφορία ποι αἰσθάνεσθε, δρείστεται στὸ κερδ ποι νοιωθεῖς ἡ καρδιά σας. «Η καρδιά σας εἰνε ἀνέραστη, μολονότι ἡ καρδιά πλάστησε για ν' ἀγάπην. Αἰσθάνεσθε ἀκριβῶς τὴν ἀνάγκην ἀμάστης. Ναι, μαρκήσατε, ἡ φώνη δυαν μᾶρτιλατες μᾶς ἔδωσε μερικά αἰσθήματα τὰ δύοπα πορέτει ν' ἀφοσιωθοῦν κάπου. «Η ἡλικία σας εἰνε ἡ ἡλικία τοῦ ἐρωτικῶν συγκινήσων. Οσο δὲν σᾶς κυριεύει τὸ αἰσθήμα αὐτὸν, δὲν σᾶς λείπεται πάντα κατέ, δὲν αἰσθάνεσθε τὸ ἔδα ἀνησυχία. Εγώ εἰνε τροφὴ τῆς καρδιᾶς, δημιούρος τη φαγητού εἰνε τροφὴ τοῦ σώματος. «Οποιος ἀγαπάει, λιανούσαιει τὴν ἀνέτρεψη ἐπιθυμία τῆς φύσεως.

Προσέκετε νά πάρεις μήποις ἀφήσεται τὸν ἔρωτα σας νά μεταφέρηση δὲ πάθος. Θὰ μποροῦσας νὰ πᾶ καὶ τὸν ἔρωτα δι τέλεια και για τὸ χρήμα: εἰνε καλός ὑπηρέτης, μὲ πολὺ κακός ἀφεντικός. Προσέκετε πολὺ νέες μον...»

Μ' αὐτές τις συμβουλὲς, ξητούσε η Νινόν νά παρηγορήσῃ τὸν μαρκήσιο ντε τε Σεβιλίε, καταλαβαίνοντας πός δὲν τῆς ἐπετρέπετο στὴν ἡλικία της νά πάρει σχέσεις μὲ ηννυν ἀνήλικο νέο.

Και τὰ χρόνια περγούσανε, χωρὶς τὰ κάλη τῆς ώραίας Νινόν ντε Λανκλό νά μαραίνοντα.

Μεταξὺ τῶν τελεύταιων θυμαστῶν της ήτανε κι' ἔνας ἀββᾶς, Ζεντούέν ονόματο, ὁ δόποιος εἰχε πάδει, πράγματα, ἀπὸ ἔωστα γι' αὐτήν. Μά η Νινόν, παρά πᾶσαν προσδοκίαν, δὲν ἐννοοῦσε ν' ἀνταποκριθῇ στὸ φλογερὸ αἰσθημά του. Και δια τοῦ ἀριστάντων τὴν εννοία της, τόσο πολὺ προκλητική κι' ἐπιθυμητή γινότανε. Τοῦ κάκου τὸ φτωχός ἀφευθεύμενος τὴν παρακαλούσε, γονατιστὸς στὰ πόδια της, νά τὸν λυπηθῇ.

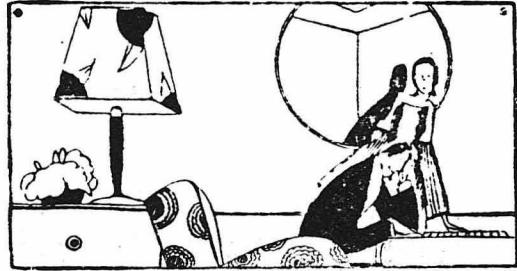
— Ἀργότερα θέλεινε, τοῦ ἔλεγε πάντα η Νινόν. Μιά μέρα, τέλος, φάνηκε σά νά λυπηθῆκε τὸν ἐρωτευμένο τη; ἀββᾶ. Και δια τέσσεις της ὁρτησε ἀγροτερα γιατὶ τὸν βασάνιζε τοσο καρδο ὕστερο νά τοῦ πῆ το ναι, ἐλαβι την ἔξης ἀπάντηση ἀπ' τη Νινόν:

— Οταν ἀγαπήτε μου φίλε, μοι ἐκφράσατε τὸν ἔρωτα σας ἡ μονν ἔβδομήτεται ἔννεα ἔτων και λίγων μηνῶν. «Ε, λουπον, περιμένει νά πατεστα τὰ ὄγδοατα, γιατὶ τὸν βασάνιζε τοσο καρδο ὕστερο νά τοῦ πῆ το ναι, ἐλαβι την ἔξης ἀπάντηση ἀπ' τη Νινόν :

— Οταν ἀγαπήτε μου φίλε, μοι ἐκφράσατε τὸν ἔρωτα σας ἡ μονν ἔβδομήτεται ἔννεα ἔτων και λίγων μηνῶν. «Ε, λουπον, περιμένει νά πατεστα τὰ ὄγδοατα, γιατὶ τὸν βασάνιζε τοσο καρδο ὕστερο νά τοῦ πῆ το ναι, ἐλαβι την ἔξης ἀπάντηση ἀπ' τη Νινόν :

— Οταν ἀγαπήτε μου φίλε, μοι ἐκφράσατε τὸν ἔρωτα σας ἡ μονν ἔβδομήτεται ἔννεα ἔτων και λίγων μηνῶν. «Ε, λουπον, περιμένει νά πατεστα τὰ ὄγδοατα, γιατὶ τὸν βασάνιζε τοσο καρδο ὕστερο νά τοῦ πῆ το ναι, ἐλαβι την ἔξης ἀπάντηση ἀπ' τη Νινόν :

— Ο αββᾶς Ζεντούέν στάθηκε ὁ τελευταῖος φίλος τῆς Νινόν. «Τεταν καιρός πειά! «Υστερ' ἀπὸ λίγα χρόνια, η Νινόν πέθανε σὲ χριστια 84 ἔτων, πάντα ώραία, πάντα ἐπιθυμητή!

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ

«Φοντενέλ καὶ σι συνάδελφοι του. Τὸ πατιχνίδι τῆς μπουκάλας. Πᾶς τους ἀπέδειξε τὴν κουταμάρχ τους...» Ο Λάσενσμπεργ καὶ τὰ προγνωστικά. Πᾶς γράφουνται ἡ προφητείες του Καζχρία. Χάριν του Αγίου Ματθαίου... Μεσσιέρ, ή... πράξην τῶν κομπτῶν...

«Ο Φοντενέλ καὶ σι συνάδελφοι του. ποὺ πέθανε σὲ ἡλικία ἑκατὸν ἔτῶν. ἔπαιξε κάποια μέρα μάτι ἔξπτην φάρσα στους ἀλλούς σοφούς συναδέλφους του για ν' ἀποθεῖται τὴν κουταμάρχ τους.

«Την καλοκαΐη, ἔκανε ζέστη φωβηρή και δήλωσι παφολούντες τὸν κήπο του σπιτού του Φοντενέλ, ὁ δύοιος ἐκείνη τὴν ἡμέρα συκούσμενος δύον τους συναδέλφους του, με τους δύοις συνητούσις περὶ Φοντενέλ.

Σὲ μια στιγμὴ δ' Φοντενέλ τοὺς εἰπε:

— Ελάτε μαζὶ μου κατέω στὸν κήπο νά σας δειξα ἐνα παράξενο φαινόμενο που δὲν έχω πῶς νά τὸ ἔξηγησω.

Κατέβησαν πραγματικά στὸν κήπο και ἔκει δέρθη φιλόσοφος τοὺς ἔδειξε μια γιαλινή μπουκάλα γειτη νερό, κρημασμένη στὸν ἡλιο μὲ ἔνα κούλο και τοὺς είπε τὸν ἀγγεῖον.

Κατέπληκτοι έκεινοι διαν τὴν ἀγγεῖον είδαν δια τὴν ἡλιού ποὺ ήταν πόρο τὸ μέρος τοῦ ἡλιού ἡταν κρύα, ἐνώ ἡ πλευρὰ ποὺ βρισκόταν στὸν ίσιο κούλο ήταν ζεστή. «Εποίαν τὰ κεφάλι τους και συζητούσαν δωρεές χωρὶς νά κατορθώσουν νά ἔξηγησουν τὸ περίεργο φαινόμενο.

Στὸ τέλος ο Φοντενέλ διαν είδε δια τὴν συγκηπτική συνεχιζόταν ἀπειλείστα, τοὺς εἰπε:

— Κύριοι ή ἔξηγησις τοῦ φαινόμενου είνε ἀπλούστατή. Πέντε λεπτοὺς προτού σας πάω στὸν κήπο είχα κατεβῆ μονάχος μου και ἀναποδογύρισα τὴν μπουκάλα, γυρίζοντας πρὸς τὴν σκιά τὸ μέρος ποὺ στη συγκηπτική διαν ντούστον πού... Οι σοφοί φυσικά θειεναν μ' ἀνοιχτὸ τὸ στόμα...

Ο διάστημος ἄγγιλος ἀστρονόμος Ματθαίος Λάσενσμπεργ, διαν πειά γέρος πολὺ και τυφλωθήκε, εἰχε πάρει ὡς γραμματέα του καπού ανεψιά του, σηγή οποια υπαγούειν τα προγνωστικά τῆς χρονιάς για τοὺς καζακίστες. Η λιγκία ἀφ' ἔνδος και τὸ τύναλωπος ἀφ' ἔτέρον είχαν κάπι πολὺ παπισσόδοξον τὸν γέρο, δη δύοιος και ὑπαγόροντας τα πολὺ παπισσόδοξο προγνωστικά.

Μιά μέρα καθύσαν έγγαφαν εἴστο τὸ καζαμία εἴθεθασαν στὴν ἡμέρα της 23ης Αὔγουστου.

— Γράφε, είτε τὸ Λάσενσμπεργ, στὴν ἀνεψιά του. Κακοκαρία, βροχές και κεραυνοί. Μιά απότραπή θά πέσῃ επάνω σ' ἔνα απ' τὰ δωματιώντας και δωδοντάς τους. Εύρωτης,

— Η γραμματέας διμώς ποὺ διαν νέας και πού δέν είχε κανένα λόγο να είνε ἀπαντούδη τοῦ εἰπε:

— Θείε, τόσα κακά στις 23 Αύγουστου, τὴν ἡμέρα του Αγίου Ματθαίου, πού είνε ή δωματιστής σας ἔσορτη. Δὲν τὸ σκεπθήκατε αὐτό;

— Έχεις δύκρο, ἀποκριθήκες δὲ γέρο ἀστρονόμος, χωρὶς νά σκεψηθῇ δια τὸν αἰνετόντας τὴν αἰνετόντα τὸν προγνωστικῶν του στάματος της ἀνεψιάς του. Έχεις δύκρο, καρδο μου, πρέπει νά διλάσσουν τὸν καρδο για νά τὰ κεμήσουμε τὸν καλό μου. Αγίο Ματθαίο τὸν Εναγγελιστή, Γράφε, λοιπόν: Καιρός διμώς και εὐχάριστος. «Ηλιος και εύδαισθεία, δημεύα μπολίτους, καλοκαρία συνεχής! ...

Ο Μεσσιέρ, διάστημος ἀστρονόμος του 18ου αιώνος, τὸν δόπιο Λουδ βικού 15ος ώνμασε· «Η ἀράχη τῶν κομπτῶν», ματι είχε ἀνακαλύψει διοίνος σχεδόν τοὺς κομῆτας ποὺ ἐγνώρισε δὲ πτοηγή τοὺς διαλλούμενος τοὺς Μοντάναν ἀνεκάλυψε ἐναν νέον κομῆτη. Αὐτὸν δὲν μπορεῖ νά τὸ χονύψει δὲ Μεσσιέρ και γύριζε πάνω-κάτω μέστο στάτη του, μονογνωντας:

— Ήταν ἀκόμη ένας κομῆτης και νά πού μον τὸν δρακεις αύτος δὲ Μοντάν...

Οι οίκειοι του τοῦ πατερητήρας του, πού είχε πεθάνει, και δη τὸν κομῆτη. Είτε τότε δὲ Μεσσιέρ αφηρημένος:

— Ναι, έχεις δύκρο, ήταν πολὺ καλή γυναίκα... Αὐτός δὲ Αθλίος δ Μοντάν δη μοι τὴν πληράστη ἀκριβά! ...